

Kız ve Konuşan Çit

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Konuşan Çit

Ebru Mina TOMURCUK

Her sabah Mira, sarı yağmur çizmeleriyle bahçe yolunda seke seke yürürdü. Üzerinde küçük papatya yaması olan parlak kırmızı tulumunu giyer, iki kısa örgüsü koşarken zıplardı. Bahçe onun en sevdiği yerd; vızıldayan arılarla ve başını sallayan çiçeklerle doluydu. Ama en güzel kısmı en sonundaydı: büyük, yeşil, uzun ve geniş, harika gizemli bir çit.

Çit eski ve genişti; yosunlar ve küçük beyaz çiçeklerle örülmüştü. Dallarındaki iki uyuklu budak deliği nazık gözler gibi görünüyor, kabuğundaki bir çizgi gülümseme gibi kıvrılıyordu. Bazen ateş böcekleri yapraklarında dinlenir, küçük fenerler gibi yumuşakça parıldardı. Mira yanına oturup yaprakların rüzgarda fısıldamasını dinlemeyi severdi.

Güneşli bir sabah Mira yeni bir şey duydu. "İyi günler!" diye cıvıladı çitin derinliklerinden küçük bir ses. Daha yakına eğildi ve hışırtılar, kemirme sesleri ve yumuşak kıkırtılar duydu. "Merhaba?" diye fısıldadı Mira. "Beni duyabiliyor musun?" Küçük bir kızılgerdan başını uzattı, kırmızımsı turuncu göğsü parlıyordu. "Elbette!" dedi kuş. "Hepimiz seni duyabiliyoruz. Hoş geldin!"

Kızılgerdan tüylerini kabarttı ve bir dala atladı. "Ben Pip," dedi, tek bir tüyü perçem gibi yukarı kalkmıştı. Tek bir mavi çiçekle süslenmiş küçük, örülmüş bir dal yuvası taşıyordu. "Bu da Bramble." Tombul kahverengi bir tavşan aşağıdan kıpırdayarak çıktı, uzun sarkık kulakları sallanıyor, pembe burnu seğiriyordu. "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Bramble kibarca, bir kulağının arkasına fiyonk gibi yeşil bir yaprak sıkıştırmıştı.

Mira sevinle gld. "Konuşabiliyorsunuz! Hepiniz!" it sıcacık hışırdadı. "Elbette konuşabilirler," dedi yavaş, nazık bir ses. "Ben Yaşlı it'im ve buradaki herkese ben bakarım." Mira ellerini yanaklarına bastırdı, ela gözleri kocaman açıldı. "Dinleyeceğime söz veriyorum," dedi. "Dinlemekte çok iyiyimdir." Ve hemen oracıkta yumuşak çimenlere oturdu, her şeye hazırды.

Günlerce Mira konuşan çiti ziyaret etti. Böcekler ve arılarla, uykulu bir fareyle ve konuşkan bir sincapla tanıştı. Meşe palamutları, yağmur ve ilk uçuşlarla ilgili hikâyeler dinledi. "Harika bir dinleyicisin," dedi Pip bir öğleden sonra. Bramble başını salladı, bir yonca kemiriyordu. "Çoğu ziyaretçi sadece gürültü yapar," dedi. "Sen sessizce oturup bizi gerçekten duyuyorsun." Mira gülümsedi, çilleri kırıştı.

Sonra bir sabah Mira korkunç bir telaşla geldi. "Orası BENİM yerim!" diye yüksek sesle cıvıladı Pip, perçem tüyü titriyordu. "Orası sıcak, yüksek ve yumurtalarım için güvenli!" "Orası benim de yerim!" Bramble büyük bir ayağını yere vurdu. "Orası rahat ve alçak, oyuğumun sıcaklığa ihtiyacı var!" Sincap kulaklarını kapattı, fare bir yaprağın altına saklandı.

"Ben önce buradaydım!" dedi Pip. "Benim daha çok ihtiyacım var!" dedi Bramble. Sesleri giderek yükseldi ve Pip'in yuvasındaki güzel mavi çiçek sallandı. Bramble'ın sarkık kulakları düştü ama pes etmedi. Diğer hayvanlar yaprakların arasından izleyip endişelendiler. Mutlu çit huysuz ve gürültülü hissetti, kimse artık gülümsemedi.

Mira iki arkadaşı baktı ve derin düşündü. Bir tarafı seçebilirdi ama bu yanlış geliyordu. "Durun, durun!" dedi nazıkçe. "Yanınıza oturabilir miyim?" Hayvanlar sustu. Mira yumuşak çimenlere oturdu ve ellerini kavuşturdu. "Önce Pip, lütfen bana neye ihtiyacın olduğunu anlat." Pip şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra bir nefes alıp başladı.

"Yumurtalarımın güvenliğe ihtiyacı var," dedi Pip yumuşakça. "Yükseklerde, kedilerin ulaşamayacağı yerde. O sıcak nokta şimdiye kadar bulduğum en güvenli yer." Bramble zıplamadan dinledi. "Ya sen, Bramble?" diye sordu Mira. "Oyuğumun kış için sıcaklığa ihtiyacı var," dedi Bramble. "Rüzgâr soğuk estiğinde oradaki toprak sıcacık ve kuru kalıyor." Biri yükseği, diğeri alçağı istiyordu ve ikisi de biraz haklıydı.

Mira Yaşı Çit'e baktı, o da nazıkçe hışırdadı. "Bir fikrim var," dedi. "Rahat noktayı paylaşsak nasıl olur? Pip, yuvan sıcak dallarda yükseğe çıkabilir. Bramble, oyuğun sıcacık toprakta alçakta kalabilir. Çit uzun!" Pip başını yana eğdi. Bramble burnunu seğırtti. "Yükseğe mi?" dedi Pip. "Alçağa mı?" dedi Bramble. "İkisi birden mi?"

Böylece hayvanlar işe koyuldu. Pip dal yuvasını yüksek, sıcak dala ördü ve mavi çiçek orada çok güzel durdu. Bramble aşağıda sıcacık oyuğunu kazdı, yumuşak çimenleri ve yaprakları tam yerine yerleştirdi. Sincap dalları yukarı uzattı, fare yosun taşıdı. Mira elinden geldiğince yardım etti, çiçeği sabit tuttu. Yüksekte ve alçakta, her yuvanın yeri vardı ve hiçbir arkadaş bir şey kaybetmedi.

Bitirdiklerinde Pip ve Bramble birbirlerine baktılar. "Bağırduğım için özür dilerim," dedi Pip, perçem tüyü sarkmıştı. "Ben de özür dilerim," dedi Bramble. "Yuvan orada çok güzel görünüyor." Pip küçük bir şarkı söyledi, Bramble da mutlulukla ayağını yere vurdu. Diğer hayvanlar cıvılayıp şakıyarak tezahürat yaptılar. Yaşlı Çit yeşil bir ışıkla parladı ve budak deliği gözleri gülümsemeyle kırıştı.

O günden sonra çit yeniden huzurlu ve mutlu oldu. Pip yüksek, sıcak yuvasından şarkı söyledi, Bramble sıcacık alçak oyuğunda uyukladı. Bazen atıştırmalıklarını ve hikâyelerini paylaştılar. "Herkesden daha iyi dinliyorsun," dedi Bramble Mira'ya, sarkık kulakları yükselerek. "Bu yüzden arkadaşız," dedi Mira gülümseyerek. Dinlemenin herkesin birbirini anlamasına yardımcı olduğunu öğrenmişti.

Mira o günden sonra her gün konuşan çiti ziyaret etti. Papatya yaması parlayarak çimenlere oturdu ve hayvanlar konuşmak için etrafına toplandı. Küçük tartışmalar çıktığında önce dinledi, sonra yardım etti. Yaşlı Çit sıcacık hışırdadı ve "İyi bir dinleyici huzurlu bir bahçe yetiştirir," dedi. Ateş böcekleri küçük fenerler gibi yanıp söndü ve herkes birlikte sakin ve rahat hissetti.

Bir akşam Mira arkadaşlarına el sallayarak veda etti. "Yarın görüşürüz!" diye seslendi, sarı çizmeleri yola tıkırdadı. Pip bir iyi geceler şarkısı söyledi, Bramble tüylü kuyruğunu salladı. Yaşlı Çit fısıldadı: "Teşekkürler, küçük dinleyici." Mira gülümseyerek eve yürüdü, kıvırcık örgüleri sallanıyordu. Konuşmanın ve dinlemenin birlikte bir tartışmayı dostluğa dönüştürebileceğini öğrenmişti. Ve mutlu çit bunu yapraklarında güvenle sakladı.